

Burujaetzari

(GURE ESKU DAGO eta HARTU HITZA
di namiketan ari diren lagunak gogoan)

Egilea: Aitor Errazkin Vicente

1.-

Eskola-ume orori
berdin du zein herritan
galdetzen zaio zer izan
nahi lukeen handitan.
Neurri bereko galderak
nahi ditugu karrikan,
inork inoiz jarriko ez
dituenak auzitan.

Neurri bereko galderak
nahi ditugu karrikan
elkarbizitza kolokan
den adina alditan.

2.- Kultura eta hizkuntza
propio baten jabe,
baina haiek babesteko
eskubiderik gabe.
Nahiz denborak hatz artetik
egiten digun alde,
iraganaren lezio
oro daukagu alde.

Nahiz denborak hatz artetik
egiten digun alde,
oraina eta geroa
gure eskuetan daude.

3.- Denboraren menpe bizi
gara, gauza jakina,
baina ezerk ez gaitzala
muga horrek adina;
beste inork ezarria
bada gure ezina,
erantzuteko jadani
badaukagu adina.

beste inork ezarria
bada gure ezina,
egin dezagun kateak
hausteko ahalegina.

4.- Txoria joan ez dadin
hego biak ebaki
hori zuzena ez dela
mundu osoak daki.
Nola uka dakioke
geroa herri bati?
Jolastokiak bihurtu
behar al dira lubaki?

Nola uka dakioke
geroa herri bati?
Hitza har dezagun eta
geurea erabaki.

El Pilar LH3

NIRE TXOKO KUTTUNA: LA CORNICHE

Egonezina sortzen dit zerbaitek, falta diren kontrolek, errekuaperaketek, Gabonetako festibalak, eskola bukatzeak, Gabonek, familia ikusteak... Horrela sentitzen naizenean, Hendaiako leku goxo honetara etortzen naiz.

Lehenengo begiradan kolore beltzak, grisak eta berdeak sotzen dituzte harriak. Ura haserre dago, harriak pixkanaka-pixkanaka janez. Nire alboan dut urezko bainera erraldoia, urez bete-betea. Nire burua bueltaka dabil, zopa mugitzen duzunean bezala. Hurrengo astean dugu festibala, eta entsaiatzeko denborak lepoa hartzen digu ito nahian. Klase bakoitzean minutuak zenbatuak, ez dakigu zer egin. Urduri nago.

Begiak itxi ditut, haize naturala sentizeko. Ixilik, olatuen bidaia entzuten, harriak olatuekin borrokan. Pixkanaka-pixkanaka ilunabarrak gorputza ikutzen dit, oso ondo sentitzen naiz, ni bakarrik nago, gustura, lasai. Festibala nire sormenean galduta; ni, nire gauzetaz hausnartzen. Nire barruan bakarrik bihotza eta birrikak sentitzen ditut. Ezerk ezin nau molestatu, horrela geratu nahi dut betirako.

Bapatean, begirada aurrera bota dut eta berandu da. Ideia berriak ditut festibalerako, eta gaur primeran egingo dut lo. Gauza bakar bat egitea falta zait. Oihukatu beharra daukat eta nire buruari esan diot: "Inorrek ez zaitu entzungo, oihukatuuuu!". Eta esana egina, askoz hobeto sentitzen naiz.

PATRICIA CARCEDO

DBH 2- EL PILAR